

Op bezoek bij... (1)

Eén van de weinige warme dagen in Mei, de 17e, vragen we ons af: "Zal er wel iemand zijn?". Kom op, we stappen op goed geluk in de auto. Samen met mijn dochttertje rijd ik door Oude Pekela richting Blijham. Het landschap lijkt ineens een stuk groener dan tijdens de regenachtige dagen ervoor. De dorpen Bellingwolde en Vriescheloo, "Vrieskelo moet je zeggen"; bromde een Grunniger me ooit eens toe, liggen er al weer lommerijk bij. Misschien wel te lommerijk voor "De Korenbloem". Ja, molen "De Korenbloem" te Vriescheloo, is ons doel. Wie goed kijkt kan deze "Korenbloem" het gehele jaar door al zien staan vanaf de weg Blijham-Bellingwolde, maar het groen rukt op. Bij de molen aangekomen blijkt deze open te staan. "Vrij te bezichtigen". Molenaar Harm Prenger komt er al aanlopen. Samen met Jan Hazelhoff en Simon Dikstad vormt hij de bemanning van de molen. De laatsten zijn op deze warme dag niet aanwezig. Harm Prenger mag zich sinds oktober 1997 molenaar noemen, Simon is nog in opleiding. Volgens Prenger is het wel allemaal erg toevallig dat hij vrijwillig molenaar is geworden. Tot oktober 1992 was hij nog akkerbouwer te Vriescheloo. Zijn gezondheid en de niet al te rooskleurige toekomst voor akkerbouwbedrijven in het algemeen bracht hem er toe om iets anders te gaan zoeken. Wat het ook zou worden, een ding stond vast, het moest en zou iets in de directe omgeving van Vriescheloo zijn. Het toeval wilde dat naast de molen al

De in 1895 gebouwde Korenbloem was van 1803 tot 1895 werkzaam als oliemolen in Scheemda.
Prentbriefkaart, coll. H.A. Hachmer

meer dan een jaar een woonhuis-annex pension te koop stond. Dit leek hem en zijn vrouw Ankie wel wat. En zo was pension "Stee en Stoetje" weer bemand. Voor molens had Harm zich tijdens zijn akkerbouwperiode niet zo erg geïnteresseerd. Hij vond het mooi dat ze er stonden. Ze sierden het landschap, maar daar hield het mee op. Zo dicht bij de molen stak het molenvirus hem toch aan. Hij besloot de cursus voor vrijwillig molenaar te gaan volgen en heeft nu dus het diploma op zak. We gaan met hem de molen binnen. Ondertussen is er nog een man met enkele kinderen aan komen fietsen. De bij de molen verkochte ijsco blijkt in trek, maar pa en de kinderen gaan ook mee in de molen. We lopen met zijn allen naar boven. Op de eerste verdieping, de maalzolder!!!, staan diverse landbouwwerktuigen opgesteld. Op de muur zien we een in rood geschilderde standerdmolen en een stellingmolen. Deze zijn aangebracht door molenaar J. Sanders vertelt Harm Prenger ons.

Hij kwam van standerdmolen "De Pasmolen" te Sluis. Sanders hield blijkbaar van rood (ossebloed) en heeft een verdieping hoger (steenzolder) de balken voorzien van een kleurtje en zijn naam op een van de balken aangebracht. Jacob Sanders werd in 1943 opgevolgd door zoon Marinus. In 1944 brak een roede en de molen heeft lange tijd met één roe gestaan. In 1967 werd "De Korenbloem" door de gemeente overgenomen. Weer beneden gekomen gaan de giften in het potje. Dochterlief wil ook nog een ijsje. Een dag later praat ze nog over de ijscomolen. Vriescheloo en de ijscomolen zijn inderdaad een bezoekje waard. Molen "De Korenbloem" maakt behoorlijk veel draaiuren en u bent altijd van harte welkom. Op naar Oost-Groningen dus.